

Abstrakt:

Tato práce nazvaná „Právní aspekty pronásledování židovského obyvatelstva v nacistickém Německu“ se zabývá poměrně krátkým obdobím historie ve vztahu ke konkrétní skupině jedinců. Přináší pohled na perzekuci židovského obyvatelstva ze strany nacistického státu z hlediska ponejvíce právního, se zaměřením na konkrétní zákony a nařízení přijatá v souvislosti s antisemitskou politikou nacistů.

Cílem této práce byla snaha shrnout krátký úsek židovské historie, poukázat na nejdůležitější právní aspekty vyčleňování německých Židů ze společnosti a dokázat, že převzetí moci nacisty a nastolení antisemitské politiky mělo zákonný podklad.

Práce je členěna (nepočítáme-li úvod a závěr) do šesti kapitol, které se dále dělí na podkapitoly, případně ještě na další části.

První kapitola přináší exkurs do obecného pojetí lidských ras, rasismu a rasistických ideologií, nezbytný pro pochopení uvažování společnosti na počátku 20. století. Nacisté byli přesvědčeni o existenci vyšších a nižších ras a nebezpečí jejich mísení, na čemž postavili svou antisemitsky založenou politiku, vedenou v zájmu zachování „čistoty rasy“.

Druhá kapitola se zaměřuje na vymezení pojmu antisemitismus a na příčiny a rozvoj antisemitismu v období nacismu.

Následující kapitola pohlíží na situaci v Německu po druhé světové válce, problematiku nespokojenosti Němců s Výmarskou republikou, vzestup a roli Národně socialistické německé dělnické strany, spolu s převzetím moci národními socialisty v roce 1933.

Čtvrtá kapitola je věnována otázce vyčleňování německých Židů ze společnosti po převzetí moci nacisty, prvním antisemitsky orientovaným zákonům a obecnému pojetí práva v nacistickém státě. Důraz je kladen na Norimberské zákony, které z německých Židů učinily občany druhé kategorie a zbavovaly je politických práv a Křišťálovou noc, pogrom z roku 1938, po němž následovalo definitivní odstranění Židů z ekonomické sféry života v nacistickém Německu.

Předposlední kapitola se zabývá situací židovského obyvatelstva v důsledku rozpoutání druhé světové války, vysídlování a deportacím z Německa, vedoucím k definitivnímu rozhodnutí o osudu Židů na konferenci ve Wannsee, kde byla

projednávána koordinace „konečného řešení židovské otázky“, tedy faktická likvidace židovského obyvatelstva.

Poslední kapitola se týká poválečného zhodnocení pronásledování Židů v nacistickém Německu. Důraz je kladen na osud hlavních aktérů tohoto pronásledování, souzených v rámci norimberských a osvětimských procesů a na proces s Adolfem Eichmannem konaný v Jeruzalémě.